

MANČICE u RAŠOVIC

dříve MANČICE KOZÍ

700 let

MANČICE u RAŠOVIC

dříve MANČICE KOZÍ

700 let

ÚVODEM

Tato útlá publikace vznikla spontánně po rozhodnutí vzpomenout a oslavit kulaté výročí 700 let od první písemné zmínky o obci. Příslušný písemný záznam není listinou zakládající nebo podobným dokumentem, ale latinským zápisem o převodu majetku mezi vzdálenými příbuznými. Je z něj zřejmé, že existence vesnice Mančice je delší. Ale o kolik, nevíme.

Následující stránky nemají ambice dokonale zmapovat historii obce. Nejsou odbornou prací, ale textem, který na jednom místě shromažďuje ne příliš četné a na mnoha místech rozptýlené informace o Mančicích. Z dostupných zdrojů skládá alespoň neúplný obrázek přibližující dálnější časy míst, kde žijeme. Tento sešit se tak pokouší obyvatelům obce Mančice a lidem z okolí krátce připomenout místní dějiny a snad i trochu potěšit oprášením pozapomenutých událostí.

14. srpna 1316
700 let
14. srpna 2016

Jak staré Mančice (německy Mantschitz) skutečně jsou, kdy byly založeny nevíme, ale kdy byla ves zmiňována poprvé dohledat lze. Text prvního známého zápisu, kde se o Mančicích hovoří nalezneme v „Zemských deskách“. Krátký záznam v latině s datem 14. srpna 1316 zaznamenává převod – odkázání majetku Diviše z Mančic jeho bratrancí Heřmanovi:

IX.
1316, 14 Augusti.

Diwissius de Manczicz protestatus est coram beneficiariis Pragensibus, quia dedit hereditatem suam in Manczicz, quicquid ibi habuit, in Albrechticz et in Chwalowicz, quicquid ibi habuit cum agris, pratis et qualibet libertate ad ipsam pertinente Hermanno de Manczicz, fratri suo patrueli et heredibus suis, ita tamen, si ipsum liberis legitimis non habentibus decedere contingeret. Actum anno domini MCCCXVI in vigilia Assumpcionis Marie coram Petro de Rozimberg camerario, Ulrico de Rziczano iudice, Petro notario, ceteris[que] Pragensibus beneficiariis et baronibus supradictis.

Raigrad. f. 13; Tabmberg. f. 36 bohemicæ.

Zmínku o tomto zápisu najdeme i v knize „O zbytcích desk zemských v r. 1541 pohorělých“ (Josef Emler, 1870, strana 17).

1345, 17 Dec. Secundo Zdislai, K. 16.

Když mezi Ditrichem z Mančic puowodem s jedné, a Jenšem a Bětau mnohokrát poháněnými s strany druhé, o dědictví v Mančicích, dworu poplužního a jednín podsedkem, řed zpuowobem saudu byla jest, tu ku puowodu Feš Jiho Ditricha dají zemské byly sá šteny w tato slowa: Diwš z Mančic přiznal se před úředníky Pratskými, že jest dal dědictví své v Mančicích, což tu měl, s dědinami, lukami i se vši zwoli k tomu přislušejci, Heřmanovi z Mančic, bratra swého strýci a dědicuom jeho, však tak, jestližby on Diwš dědicuow řádně polých nemaje i umřel; stalo se léta božeho MCCCXVI, u wigilií na nebe wzeli panny Marie, před Petrem z Rosenberka komorníkem, Oldřichem z Řičan sudím, Petrem písařem, i před jinými Pratskými úředníky a pany. Ale od pana krále bylo to na odpor powědino, že to zapsání moci řádné jest mti nemohlo pro přičinu tu, kteráž jest přidána a kteráž práwem jest zawržena, totiž „jestližby bez dědicuow řádně polých umřelo oc. Ale páni dolepsáni na ten jmenovaný artikul rozmyšlení wzawše pilné, nalezli za práwo, že proto také ne wedle práwa do desk zemských wložen též dědictví v Mančicích, pro kteráž různé mezi řebnými stranami, jakož jest powědino, byla jest, na pana krále práwem přislužným pro ten účinek jest připadlo; a od pana krále dali památné. Stalo se lét MCCCXLV, w sobotu o suchých dnech adventních, před panem Karlem markrabí Morawským, tehdáž zprawč králowstwi Českého, Petrem z Rosenberka nejvyšším komorníkem a jinými pány zemskými, Andrea de Duba judice, Henrico praeposito Pragensi notario terrae, ceterisque Pragensibus beneficiariis, et baronibus, Wilhelmo de Landstein, Wilhelmo de Strakonice, Johanne de Michalowitz, Wilhelmo de Skalv, Johanne de Wesele, Alberto de Kryr, Hynkone de Wlašimě, Doběsto de Kamenice, Hynkone de Walstein, — de Grunirkar (*sic*) judice curiae regalis, et coram aliis baronibus terrae. *Tamib. 36a.*

Později se toto dědictví Diviše řešilo v soudní při mezi Detřichem z Mančic a Jenišem s Bětou (rovněž z Mančic). Výsledkem soudního sporu byl výnos o neplatnosti „dědického řízení“, vymazání vkladu z desk zemských a připadnutí majetku (= Mančic) právem odúmrtým králi (Jan Lucemburský), jak je zřejmé z latinského zápisu ze 17. prosince 1345 v půhonných deskách (dá se říci, že jde o evidenci žalobních nároků):

K, 16. — 1345, 17 Dec. — Cum inter Ditricum de Manczicz actorem ex vna et Genissium et Bietam nulliunde citatos parte ex altera super hereditate in Manczicz, curia arature et vno subside, questio in forma iudicii vertebatur ad probandam intencionem ipsius Ditrici tabule terre fuerunt leete in hac verba: Diuissius de Manczicz etc. (vide pag. 5), ex parte vero domini regis fuit in contrarium oppositum, quod eadem donacio vigorem habere non poterat, propter conditionem eandem appositam in iure, videlicet si absque legitimis heredibus decederet etc. (sic). Barones vero infrascripti super premisso articulo deliberacione prehabita diligenti invenerunt pro iure, quod propter huiusmodi non juridicam ad terre tabulas imposicionem eadem hereditas in Manczicz, pro qua lis inter predictas partes, ut predictur, mouebatur, ad ipsum dominum regem iure deuolucionis ipso facto extitit deuoduta, et ex parte ipsius domini regis dederunt memoriales. Actum a. d. MCCXLV sabbato quatuor temporum in Aduentu domini coram domino Carolo marchione Moraue, rectore tunc generali regni Bohemie, Petro de Rozimberg summo camerario, Andrea de Duba iudice, Henrico preposito Pragensi, notario terre, ceterisque Pragensibus beneficiariis et baronibus Wilhelmo de Lantstein, Wilhelmo de Strakonicz, Johanne de Michalowicz, Wilhelmo de Skaly. Johanne de Weselee, Alberto de Krir, Hincone de Wlassimie, Dobessio dc Kamenitze. Hinccon de Waldenstein, Gencone de Grumberg iudice curie regalis et coram aliis baronibus terre.

Raigrad, f. 13; *Talmberg*, 36 bohémice. *Brun*, 219, 220. *Palacký*, *Arch. čes.* II, 337, III, 308. *Jireček*, *Cod. jur. Boh.* II, 2 p. 22.

HISTORIE OBCE V DATECH

	Uhlířskojanovicko v době pravěku obydleno bylo a jsou i přímé doklady o pravěkém osídlení oblasti Mančic. Dokládají to nálezy kamenných a bronzových nástrojů a střepů keramiky nalezené v obcích Chmeliště, Janovická Lhota, Koblasko, Křečovice, Mančice, Nepoměřice (neolit), Malejovice (doba bronzová), Sázava (neolit - doba bronzová) a Uhlířské Janovice (paleolit - neolit). Nalezené předměty byly v minulosti uloženy v uhlířskojanovickém městském muzeu.	pravěk
	Kraj byl obýván slovanským kmenem Zličanů s hradiskem v Kouřimi a později i na Libici. Východní hranice ovládané oblasti mohla být východně od Uhlířských Janovic. Rašovická skála nese stopy hloubení valů předpokládaného hradiska a nasvědčuje tomu rovněž nález silnostěnné tuhované keramiky. Uprostřed staré části Uhlířských Janovic stálo staré slovanské hradisko. Oblast Uhlířskojanovicka byla do 12. století prakticky neosídlena. Plně kolonizována byla až ve vrcholném středověku. Ve zdejších lesích hledali obživu uhlíři, kteří dodávali dřevěné uhlí pro tavení rud, do Malína a později do Kutné Hory. „Z jara jsou na čerstvě zasetých polích nad lesem Kašparks i na polích bývalého lesa Dubiny (na mančickém kopci) zřejmá tmavá místa po milířích z dávných dob.“ Les Kašparks se nachází mezi Sudějovem a Rašovicemi, pole kolem vrchu Dubina se rozkládají mezi vesnicemi Žišov a Mančice.	raný středověk
1316	První písemná zmínka o obci: Diviš (z Mančic) zapisuje bratranci Heřmanovi zboží mančické.	14. st.
1345	Mančice získal král (Jan Lucemburský, 1310-1346), za života Jetřicha, Jeníše a Běty z Mančic.	
asi 1398 - 1406	Bylo uvedeno několik vladyků - Mareš, Jan, Hašek, Vaněk syn Vaňkův. Ves vlastnil Jan Roháč z Dubé. Roháčové si koupili: Mančice, Milotice u Uhlířských Janovic, Petrkov, Křečovice, Lštění na Sázavě, Zbizuby, Podveky.	15. století
asi 1416	Přibík Růd prodal polnosti Machně manželce Jindřichově.	
1458	Po Janovi Babíncovi získal dvůr Valentin z Lipníka.	
1462	Mančice v držení Zbyňka ze Soběšína (mincmistr).	
1501 a 1510	Zmiňován Pavel z Mančic.	16. století
1540	Poprvé je doložena tvrz, na níž pobýval vladyka Jan Špetle z Prudic. Z tvrze se nic nezachovalo a není známo, kde stála. Jan Špetle prodal Mančice Václavu staršímu Růdovi z Křečovic a na Onomyšli.	
26. května 1540	Mančice získal rytíř Štěpán Bechyňský z Opřetic.	
1541	Ves i tvrz a dvůr poplužný s poplužím držel Konrad Kdulinec z Ostromeče.	
12. června 1542	Majetek koupil Petr z Řičan.	
3. června 1545	Ves, tvrz a dvůr zakoupil rytíř Václav Hrabaně z Přerubenic a připojil k panství Červené Pečky. Po roce 1545 již není tvrz zmiňována.	
1567	Majitelem Mančic byl krátce syn Václava Adam Hrabaně, prodal je dál švagrové Anně ze Solopysk	
30. května 1587	Ves koupil druhý švagr Pavel Hrabaně.	

30. května 1618	Pavel Hrabaně zemřel a majetek zdědila jeho sestra Kateřina Lukavecká z Přerubenic.	17. století
1623	Panství koupil Vilém z Vřesovic, z Nového Zámku na Posedlicích a Vchynicích, nejvyšší mincmistr.	
1628	Statek pečecký odkoupil bankéř Jan de Witte z Lilienthalu, v soupisu majetku byly i Mančice.	
27. března 1637	Jan Oktavian Kinský z Vchynic a Tetova, pán rytířského sídla Hrádku nad Pod'ousy prodal své zboží Gerardovi svobodnému pánu z Taxis a ve smlouvě je také ves Mančice s krčmou.	
21. února 1641	Gerard z Taxis postoupil všechno své zboží španělskému rytíři Janu de Sola Salazar de Monte Albano, ve smlouvě se opět nachází ves Mančice.	
	Po krátkém čase nabyt zboží rytíř Maxmilián Rašín z Ryzenburku.	
1651	Ves s 8 selskými a 6 chalupnickými grunty byla pustá a pole ležela ladem.	18. století
1654	Pustou ves držel říšský dvorský rada Just z Gebhartu, majitel panství (Červené) Pečky.	
16. března 1665	Mančice, dvůr s poplužím, s dědinami, dobyt看, zakoupila obec kutnohorská.	
1670	Hrabě Jan Fridrich z Trautmannsdorfu, pán na Pečkách Hrahaňových (Červené Pečky), koupil statek Jindice, u kterého byly zapsány i Mančice. Ves byla obnovena.	
15. března 1700	Po otci zdědil IV. díl statků s Mančicemi syn František Adam z Trautmannsdorfu.	
5. dubna 1713	František Adam hrabě Trautmannsdorf byl nucen svůj majetek prodat Karlu Jáchymu hraběti z Bredy, pánu na Kácově a Čestín Kosteletě (Čestín).	
1738	Zadlužené panství přešlo pod správu pražské arcibiskupské konsistoře	19. století
1765	Zboží jindické (z majetku K. Bredy) koupil Jan svobodný pán z Kavanagh se svojí manželkou Marií Annou.	
1768	Jan a Marie Anna z Kavanagh odkázali majetek synovi Mořicovi Ignacovi hraběti z Kavanagh.	
3. listopadu 1802	Statek Jindice (včetně Mančic), po smrti Mořice, byl v dražbě prodán jeho sestře Valburze z Kavanagh, manželce Ondřeje Neuholda.	
1810	Ondřej Neuhold prodal statek Josefu Wagnerovi (měšťan Litomeřický).	
srpen 1810	Wagner dále prodal majetek polnímu podmaršálkovi Františkovi, svobodnému pánu Kollerovi.	
1. ledna 1815	Statek Jindice získal hrabě Karel Maria Coudenhove, kanovník u sv. Štěpána ve Vídni.	19. století
1838	K janovické škole byly přiděleny Mančice.	
1839	Majetek zdědil bratr hrabě Theofil Coudenhove.	
2. listopadu 1840	Statek (Jindice) koupil kutnohorský měšťan Josef Čapek.	
30. září 1841	V Uhlířských Janovicích a okolních vsích (i Mančicích) byli ubytováni vojáci 1. a 2. praporu pluku arcivévodů Rainera, kteří se účastnili rozsáhlého vojenského cvičení.	
20. listopadu 1841	Statek získal Václav Zikmund Moravec, kutnohorský měšťan.	
5. května 1847	Jindice zakoupil Josef Müller.	
30. dubna 1861	Čestnými občany Mančic (Jindic, Křečovic, Miletin) byli jmenováni Dr. F.L.Rieger a F.Palacký	
1878	Velký požár u Jana Vlasáka, zasahoval sbor z Uhlířských Janovic v počtu 8 členů se střelkou.	
1884	Výstavba kapličky.	
1890	Müllerovi dědici prodali Jindice Aloisu Welzovi, velkostatkáři z Podhořan.	

6. a 7. června 1905 Krupobití a průtrž mračen způsobilo velké škody na majetku a zemědělských plodinách - jednání o finanční pomoci ve sněmovně.
- 1908 Jindický statek koupil Rudolf Treybal, ředitel rolnické školy v Českých Budějovicích.
- 1911 Majitelkou velkostatku Jindic se stala vdova Maruna Treybalová.
- 1923 - 1927 Provedeno odvodnění 101,44 ha pozemků v katastru obce nákladem 386 053 Kčs.
- 1928 Zřízena obecní knihovna v domě Antonína Slavička.
- 1828 - 1929 Zavedena elektřina do obce nákladem 91 000 Kčs.
4. července 1929 Krupobití silně poničilo zemědělské plodiny, pomoc od státu 50 Kčs/ha, snížení daní.
- 1932 Byla pořízena obecní mostní váha a vyhloubena obecní studna s pumpou.
- 1936 Vybudována kanalizace v části obce.
- 1941 Provedena regulace potoka.
- 1942 Obec byla připojena na telefonní ústřednu v Uhlířských Janovicích.
22. listopadu 1948 Čestným občanem obce byl jmenován prezident Klement Gottwald.
- 1950 V obecním domku (čp. 20) byla zřízena úřadovna MNV a přemístěna tamtéž i obecní knihovna.
23. září 1952 Založeno jednotné zemědělské družstvo, předsedou byl zvolen Miloslav Snížek.
3. dubna 1956 Byla zahájena výstavba družstevního kravína.
- 1956 V obci první televizory (čp. 9, 28, 29).
- 1960 Mančice se staly částí obce Rašovice.
- 1960 Došlo ke sloučení JZD v Mančicích a JZD v Jindicích.
- 1994 - 1995 Provedena rekonstrukce silničního mostu, rozšířena křižovatka silnic, vybudovány nové asfaltové chodníky
11. června 2016 Oslava 700. let od první písemné zmínky o obci.

Poznámka: Je nutné zmínit, že přehled historických dat byl sestaven s nejlepším úmyslem zachytit změny, co nejpřesněji a správně, ale nelze s jistotou říci, že nedošlo v některých případech k záměně Mančic Kozích za nedaleké Mančice Polní a naopak.

Stabilní katastr - indikační skica, 1838

ROK 1914 Kutnohorsko slovem i obrazem, II.díl Antonín Josef Zavadil	ROK 2016 různé zdroje
Severovýchodně 2½ km Uhlířských Janovic leží po obou stranách okr. silnice onomyšlskomalešovské ve výši 400 m n. m. politická i katastrální obec Mančice, v starším věku Kozí Mančice zvaná. Vzdálenost od Hory Kutné 16,3 km. Ve 33 domech žije 166 obyv. U Sommra v r. 1843 uvádí se 45 domů s 265 obyv. (Str. 364) Domy stavěny jsou skoro vesměs již z tvrdého materiálu, kryt částečně doškový, též šindelový a taškový. Tvoří náves nepravidelnou, na níž stojí slušná kaplička s obrazem Nanebevzetí P. Marie. Postavena r. 1884. Na věžičce starý zvon, ale bez nápisu. Ostatní domy jsou roztroušeny a stojí v zahradách, v nichž se pěstuje dobré ovoce všeho druhu. Žije zde 6 ev. reform. Potok bezejmenný, který od Rašovic přichází, dělí obec na dvě nestejně polovice a spěchá odtud k Jindicům k mlýnu Vokálovu. Okresní silnice vede z Uhl. Janovic k Onomyšli a dále k Hoře Kutné. Obyvatelstvo živí se zemědělstvím vůbec. Mládež škoie odrostlá zůstává doma při hospodářství, část jde na řemeslo a do služby. Nejstarší rodiny jsou rodina Ešnerova, Filipova, Slavíčková, Trojanova, Ulmanova, Urbanova a Vlasáková. Šat i nábytek zmodernisován. V málo rodinách jsou ještě staré police. Obecní majetek záleží ve výměře 25 ha 30 a a jednoho domku a stát. dluhopisu na 100 K; z toho odvádí se 169 K 98 h přímé daně. Výměra celé obce 245 ha 80 a 46 m², z nich platí se 640 K přímé daně. Jména tratí polních: na Vrších, pod Břežinou, na Doubravech, v Lipinkách, pod Ztratínky, v Pasekách, za Kubelkovo, pod Vrchy a r. 1785 u Bílých Kamen a u Volšinek. U Mančic bylo před léty mnoho občin; všechny jsou přeměněny v pole. Dešťů a bouří hojně, ale jsou neškodné. Krupobití skoro každoročně, ale nikdy není katastrofální. V rule panství jindického z r. 1651 jest také toto zaznamenáno: „Tato ves, v nížto jest 8 selských a 6 chalupnických gruntův pustých, leží v pěkněmpoložení, v těch nejpěknějších širokých polích a bývala jest dobrou; nyní je pustá a role zcela ladem leží. Ani co k jednomu gruntu polí přináleželo, jsouc množství let pusté, vyhledávati se nemohlo. A herbářův a pamětníků také žádných se nevynachází.“ Ale již r. 1787 uvádí se, že u Mančic bylo 281 j. 692¼ čtv. sáhů polí a že tu urodilo	Mančice, část obce Rašovice je rozložena podle silnice II. třídy č. II/337. Zeměpisné souřadnice: 49°53'51 s.š., 15°5'32 v.d. V obci žije 42 obyvatel. Počet objektů s č.p. je 30, celkový počet staveb - 48. Kaple Nanebevstoupení Páně je opravována a udržována v dobrém stavu. Potok protékající obcí dnes nese název Mančický. Po 5,816 km vtéká do Onomyšlského potoka, který se vlévá do Panského rybníka v Žiřově. Celková výměra katastrálního území Mančice u Rašovic je 231,69 ha. Roční úhrn srážek na nejbližších meteorologických stanicích Malešov a Vavřínek v období 2006-2010 byl následující: 727,4 a 651,5 mm. Průměrná roční teplota vzduchu pak 9,2° a 8,9° C. Ve stejném období převládal na stanici Vavřínek jihozápadní směr. Na většině pozemků v k.ú. Mančice dnes hospodaří ZEAS Mančice a.s., ZOD Onomyšl a Jan Trnka.

ROK 1914

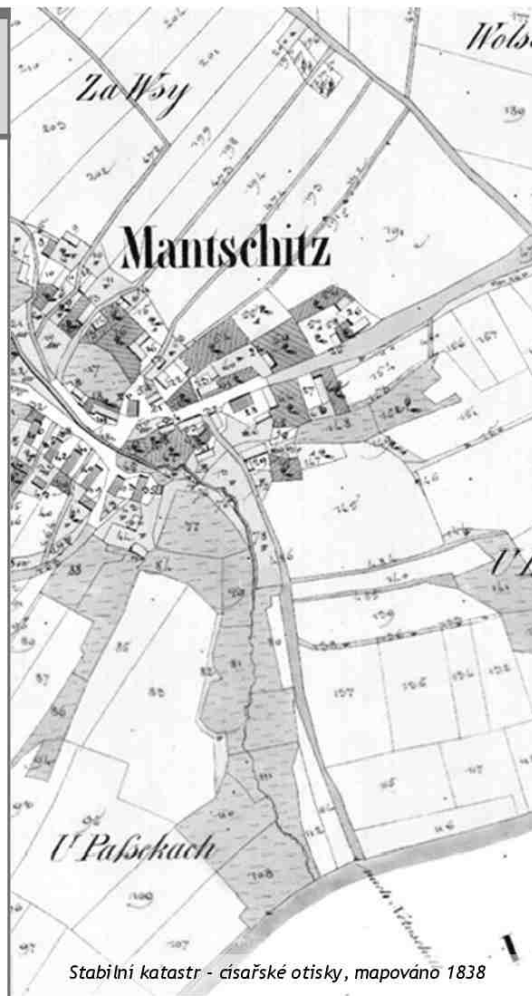
Kutnohorská slovesná i obrazová, II. díl
Antonín Josef Zavadil

se 2 183 míry žita, 2 3373/8 měř ovsa. Dále se uvádí, že bylo u obce 89 jiter 53 čtv. sáhů luk, na kterýchž se urodilo 236,29 cent sena a 71,55 cent otavy. Vrchlost tehdy zde užívala 25 jiter 1 072 čtv. sáhů polí a 23 jitra 161 čtv. sáhů luk. (Arch. zem. Katastr josefínský.)

Dějiny. O Mančicích (původně Kozích) máme první zprávy z r. 1316, kdy jakýsi pán Diviš zapisuje bratránku svému Heřmanovi své zboží mančické, které r. 1462 měl v držení Zbyněk ze Soběšína. V XVI. století byla tu tvrz, na níž seděl vladka Jan Špetle z Prudic. Po tvrzi dnes není ani památky. Špetle prodal Mančice Václavu st. Růdovi z Křečovic a týž postoupil je 26. dne měs. máje l. P. 1540 rytíři Štěpánovi Bechyňskému z Opřetic za 95 kop gr. č.

Od Bechyňského dostala se ves i tvrz a dvůr poplužný s poplužím Kunradovi Kdulincovi z Ostromeče za 200 kop gr., a týž je r. 1542 prodal Petrovi z Řičan. Petr Říčanský již r. 1545 prodal Mančice ves i tvrz a dvůr poplužný s poplužím rytíři Václavu Hrabáňovi z Přerubenic a na Pečkách. Tento Václav vyplatil svému bratru podíl 550 kop gr. č. a rozmnožoval stálým přikupováním statek pečecký. R. 1628 koupil statek pečecký od Viléma z Vřesovic, nejvyššího mincmistra král. Českého bankéř Jan de Vitte z Lilientálu a v soupise zboží toho byly i Mančice. Jan de Vitte byl zbohatlý kupec z Niederlandu a ten v Čechách mnoho statků nabyt způsobem prapodivným. Pan Jan Oktavian Kinský z Vchynic a Tetova byl pánem rytířského sídla Hrádku nad Podousy a ten 28. března 1637 prodal zboží své Gerardovi svob. pánu z Taxis a jeho dědicům i budoucím a ve smlouvě té jest také ves Mančice s krčmou a pustý dvůr Rašovice za 30.000 zl. rýn. a Gerard z Taxis již v pátek po neděli invokavit, t. j. 22. února 1641 postoupil všecko své zboží rytíři Janu Salazarovi de Monte Albano, dědicům i potomkům, se vším přínaležejícím za 28.000 zl. rýn. a ve smlouvě se opět nachází pustý dvůr Rašovice a ves Mančice.

Po krátkém čase nabyt zboží řečené rytíř Maxmilián Rašín z Ryzenburku a prodal je po neděli Laetare t. j. 16. dne měsíce Martii r. 1665 vsi obci kutnohorské za 9500 zl. rýn. A zde opět objevují se Mančice, totiž dvůr s poplužím, s dědinami, dobytkem, polními ornými i neornými, jichž bylo 2½ zrna 425 kor. 1 věr., pastvy 25 kor., zahrady 2 kor. 2 věr., loučného sena na 5 voz, ovčínem a též ves Mančice s krčmou vejsadní, s masným krámem pokud předešle jaký býval. Užítka dávali 3 sedl. a 2 chal. za kapouny a slepice 3 zl. 15 kr. a z místa, kde chalupy stály, scházelo stály, scházelo se 8 zl. 20 kr. Konečně r. 1670 koupil hrabě Frydrych z Trautmansdorfu, pán na Pečkách Hrabáňových, statek Jindice a při něm byly zapsány i

Stabilní katastr - císařské otisky, mapováno 1838

ROK 1914

Kutnohorská slova i obrazy, II. díl
Antonín Josef Zavadil

Mančice. Po otci zdědil IV. díl statků těch syn František Adam a v té části byly Mančice. Ale nemohla sestrám svým díl povinný vyplatiti, byl nucen František Adam prodati celé zboží své. Koupil je r. 1713 hrabě Karel z Bredy, pán na Kácově a Čestín Kostelet. Hrabě Breda, jak již jinde pověděno, stálým přikupováním statků na dluh nemohl je udržeti a tak statek za statkem prodával, až došlo r. 1765 na zboží jindické, ku kterému přivtěleny byly i Mančice. Zboží koupil Jan svob. pán z Kavanagh s chotí svou Marií. Ostatek viz u Jindic, se kterými zůstaly Mančice spojeny a tak sdílely osudy jejich až do roku svobody.

V Mančicích byli v r. 1728 tito usedlíci: Jan Lubenský, Matěj Bělina, Jakub Lehký, Jiří Novák, Petr Tábořský, Jiří Kreysa, Jiří a Matěj Kumpán, Josef Duška, Matěj Kysela, Pavel Tomáš, Matěj Maňálek, Václav Zajíc, Petr Jahoda, Václav Prchal a Václ. Kučera.

Mančice náležejí školou a poštou do Jindic, farou, telegr. a čet. stanicí i obvodem zdravotním do Uhl. Janovic. Nejbližší nádraží železniční jsou Uhlířské Janovice na míst dráze Kolín-Čerčany.

ROK 2016

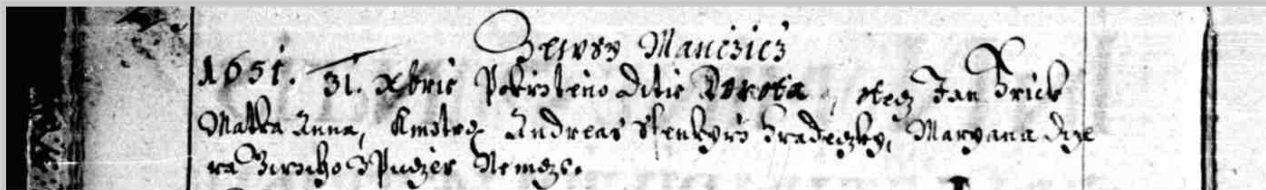
různé zdroje

I dnes za povinnou školní docházku děti dojíždějí do základní školy v Uhlířských Janovicích. Stejně tak zde sídlí i pošta a obvodní oddělení policie.

Obec spadá do působnosti Římskokatolické farnosti Uhlířské Janovice, která přísluší ke kolínskému vikariátu. V čele farnosti je farář Mgr. Kamil Vrzal.

Vlakové nádraží v Uhlířských Janovicích leží na trati 014 Kolín - Ledečko.

MATRIKY ve farnosti Solopysky, kam Mančice v minulosti příslušely, začaly být vedeny od roku 1651. Prvním zapsaným narozeným dítětem z Mančic byla Dorota dcera Jana Bricha a matky Anny. Dítě bylo pokřtěno 31. prosince 1651.

1651. 31. xbris Pokřtěno dítě Dorota, otec Jan Brich
matka Anna, kmotr Andreas šenkryz hradecký, Maryana dcera
z Jirziho z Puczer Nemce.

VYBRANÉ STATISTICKÉ ÚDAJE O KATASTRU 1845 - 1948 - 2016

6-123

Katastrální území *Monice*

Okres: *Kutná Hora*

Kraj: *Praha*

		V ý m ě r a						Poznámky
		1845			1948			
		ha	a	m ²	ha	a	m ²	
R o l e	role	188	76	81				4980
	s ovocnými stromy		42	19				
	s vinnou révou							
	střídavé louka							
	střídavé pastvina (úhor)							
	s užitkovým dřívím (požítíř)							
	Celkem:	188	76	81	204	72	30	
L o u k y	louky	18	57	56				
	s ovocnými stromy							
	s užitkovým dřívím		22	55				
		78	80	11	19	65	28	
	Celkem:							
Z a h r a d y	zeleninové		6	91				
	ovocné		1	95				
	okrasné							
	chmelnice							
	Celkem:	3	02	28	4	00	52	
V i n i c e	vinice							
	s ovocnými stromy							
	s výtěžkem rolí							
	s výtěžkem luk							
	Celkem:							
P a s t v i n y	pastviny	23	38	04				4 88 60
	s ovocnými stromy		34	92				
	s užitkovým dřívím							
	alpy							
	Celkem:	23	72	96				
M o č l o v ý j e z e r a a r y b n í k y	rybníky a jezera s rákosím							
	jezera bez rákosy							
	rybníky bez rákosy							
	zalesněné a slatiny							
	Celkem:	-	-	-				
L e s y	Celkem zemědělská půda	233	74	95	233	26	70	63
	listnaté		42	76				
	uhlíkaté							
	smíšené							
	nížkokmenné							
N e p l o d n á p ů d a	palouky							
	křoviny							
	anglické parky							
	lesní a olová požítíř							
	Celkem:	42	76		-	-	-	
J i n é p ů d n ě	Zastavěné plochy a nádvoří	1	57	99	3	01	13	
	holé skály		12	66				
	kamenné lomy		11	37				
	lérkovité, pískovité a hlinité							
	Celkem:	24	03		-	-	-	
J i n é p ů d n ě	řeky a potoky		30	36				9 48 60
	silnice a cesty		9	20				
	dráhy							
	Celkem:	70	31	06				
	Ohrnná výměra katastrálního území:	246	14	19	245	76	43	

55c 26-2310-72

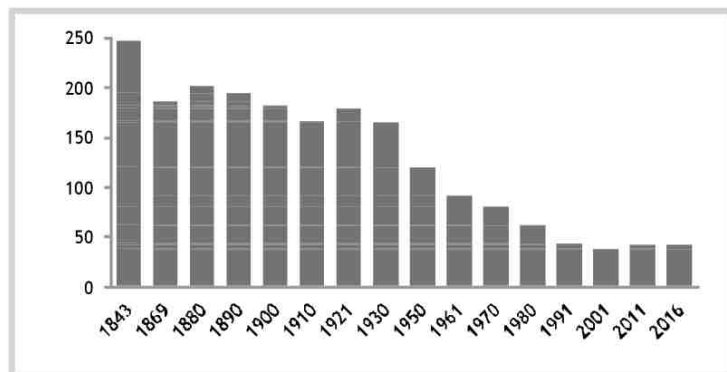
St. 16-2110-21

Statistické údaje (stav ke dni: 10.04.2016)

Pozemky KN/ZE

Druh pozemku	Způsob využití	Počet parcel	Výměra [m2]
orná půda		82	1783252
zahrad		61	46158
ovoc. sad		1	3310
travní p.		26	160569
lesní poz		4	61436
vodní pl.	nádrž umělá	1	158
vodní pl.	rybník	1	27685
vodní pl.	tok umělý	8	16706
zast. pl.	společný dvůr	6	686
zast. pl.	zbořeniště	4	2215
zast. pl.		51	35202
ostat. pl.	jiná plocha	9	4994
ostat. pl.	manipulační pl.	13	23147
ostat. pl.	neplodná půda	3	1589
ostat. pl.	ostat. komunikace	52	66246
ostat. pl.	silnice	15	50955
ostat. pl.	zeleň	12	32672
Celkem KN		349	2316940
PK		2	7246
Celkem ZE		2	7246
Par. DKM		196	2224993

VÝVOJ POČTU OBYVATEL V LETECH 1843 - 2016

	1843	1869	1880	1890	1900	1910	1921	1930	1950	1961	1970	1980	1991	2001	2011	2016
Počet obyvatel	246	185	201	194	182	166	178	164	119	91	80	61	43	37	42	42
Počet domů	29	30	31	31	32	33	33	31	32	-	28	24	25	29	28	29

CHRONOLOGICKÝ PŘEHLED ÚZEMNĚ ADMINISTRATIVNÍ PŘÍSLUŠNOSTI OBCE

- od 2. pol. 14. stol. země česká, kraj kouřimský
- země česká, kraj čáslavský
- 1850 země česká, kraj Pardubice, politický okres Kolín, soudní okres Uhlířské Janovice
- 1855 země česká, kraj Čáslav, soudní okres Uhlířské Janovice
- 1868 země česká, politický okres Kutná Hora, soudní okres Uhlířské Janovice
- 1939 země česká, Oberlandrat Kolín, politický okres Kutná Hora, soudní okres Uhlířské Janovice
- 1942 země česká, Oberlandrat Praha, politický okres Kutná Hora, soudní okres Uhlířské Janovice
- 1945 země česká, správní okres Kutná Hora, soudní okres Uhlířské Janovice
- 1949 Pražský kraj, okres Kutná Hora
- 1960 Středočeský kraj, okres Kutná Hora
- 2003 Středočeský kraj, obec s rozšířenou působností Kutná Hora

PŘEHLED OBYDLÍ A JEJICH MAJITELŮ, 17. - 19. STOLETÍ

1654	1728	čp.	1887
Doušovský grunt	Bělina Matěj	1	Ulman Josef
Doušův grunt	Duška Josef	2	Táborský Josef
Jansova chalupa	Jahoda Petr	3	Nešpor Antonín
Jindrova chalupa	Kreysa Jiří	4	Martínek
Klicmanovská chalupa	Kučera Václav	5	Krtíl František
Klusáckovský grunt	Kumpán Matěj	6	Šmíd Antonín
Kopetská chalupa	Kysela Matěj	7	Slaviček Josef
Machačova chalupa	Lehký Jakub	8	Myslivec Antonín
Roubalovský grunt	Lubenský Jan	9	Hejduk František
Tatíkovská chalupa	Maňálek Matěj	10	Urban František
Tatíkovský grunt	Novák Jiří	11	Slavičkova Anna
Tomáškovský grunt	Prchal Václav	12	Vlasák Jan
Trhlikovský grunt	Táborský Petr	13	Čihák Josef
Vystrčilovský grunt	Tomáš Pavel	14	Marek Josef
	Zajíc Václav	15	Král František
		16	Pokorný Josef
		17	Brabec Josef
		18	Strnad František
		19	Fiala Josef
		20	obecní domek
		21	Matějkova Barbora
		22	Trojan Jan
		23	Vojta Josef
		24	Mazovský Jan
		25	Ešner František
		26	Ešner Čeněk
		27	Slavičkova Marie
		28	Douda Josef
		29	Franc Josef
		30	Slaviček Václav
		31	Hanousek Václav
		32	x
		33	x
		34	x

Ves byla v tomto roce již řadu let pustá. Pravděpodobně v důsledku třicetileté války (1618-1648).

Jména jsou seřazena abecedně bez znalosti, ve kterých staveních osoby žily.

První číslování domů proběhlo z rozhodnutí císařovny Marie Terezie. Po jeho uzákonění se uskutečnilo ve většině obcí od podzimu 1770 do roku 1771. Ve vesnicích se většinou od té doby již neměnilo.

PŘEHLED OBYDLÍ A JEJICH MAJITELŮ, 20. - 21. STOLETÍ

čp.	1927	1940	2016
1	Jahodovi Josef a Anna	Vondráček	Nešporová Jaroslava (a Josef)
2	Lenkovi Bedřich a Ant.	Vondráčková Marie	Nevinová Pavlína
3	Taborskovi Josef a Božena	Táborský Josef	Kulštrunková Jana
4	Nešporovi Josef a Marie	Nešpor Josef	Nešpor Lubomír
5	Lenkovi Bedřich a Ant., (Vondráček A.)	Vondráček Bedřich	Šmejkal Miloslav (a Jaromír)
6	Filipovi Josef a Aloisie	Šourek Bohumil	Šourková Ludmila (a Josef, Bohuslav)
7	Slavičkoví Alois a Marie	Slaviček Alois	(Králová Monika)
8	Hrdý Jaroslav a Marie	Hrdý Jaroslav	(Peters Josef)
9	Markovi Antonín a Aloisie	Hejduk Bohuslav	Hejduk Blahoslav a Jiřina
10	Bouša Jan	Bouša Jan	x
11	Slavičkoví Alois a Anežka	Slaviček Alois	Slaviček Jiří
12	Holoubkovi František a Anna	Holoubek František	Krouželová Stanislava
13	Valáškoví Jan a Růžena	Valášek Jan	Vanc Pavel a Pavla
14	Doudova Marie	Douda Václav	Švarc Milan
15	Královi Jan a Anna	Král Jan	Netík Jaromír a Ludmila
16	Pokorný Josef a Aloisie	Pokorný Josef	Trmal Josef
17	Snížkoví Antonín a Marie	Snížek Antonín	(Procházková Libuše)
18	Masopustova Františka	Masopust Josef	x
19	Fiala František a Anna, (Bábel Josef)	x	(Hübst Jiří, Petr, Zdeněk a Marie)
20	obecní domek	Ešner Alois, Hala František, Král Václav	x
21	Houšovi František a Františka	Houša František	(Janouš Martin a Daniela)
22	Markovi Bohumil a Marie	Marek Bohumil	(Hlaváč Bohumil)
23	Slavičkoví Antonín a Aloisie	Slaviček Antonín	Kubiček Vojtěch a Lucie
24	Drahokoupilovi Alois a Marie, (Nauman)	Svoboda František	Kljajicová Karla
25	Rytina Bohumil, (Převrátil Antonín)	Smrkovská Růžena	KK AGRO s.r.o.
26	x	x	x
27	Boušovi František a Barbora	Bouša František	Vondráčková Květoslava
28	Navrátilovi Josef a Marie	Navrátil Josef	Nevinová Zdeňka
29	Havličkovi Josef a Marie	Havlíček Čeněk	(Vejvoda Václav a Iva)
30	Slavičkoví Josef a Marie	Slavičkova Marie	(Havlíček Pavel)
31	x	Lenk Bedřich	Vondráčková Květoslava (a Jiří)
32	Rosičkoví Leopold a Marie	Rosička Leopold	(Šimpach Josef a Šárka)
33	Ešner František	Mrňák Bohumil	(Křivánková Eva)
34	x	x	(Filip Pavel)

jména v závorkách = jména nájemců

jména v závorkách = osoby bez trvalého pobytu v obci

VEDENÍ OBCE - MANČICE SAMOSTATNÉ

? - 1787-1792 - ?	rychtář Antonín Kabelka
? - 1813 - ?	rychtář Josef Kabelka
? - 1816-1817 - ?	rychtář Antonín Fiala
? - 1838 - ?	rychtář Jan Kubelka
? - 1865 - ?	starosta Josef Slaviček
? - 1887 - ?	starosta Jan Vlasák
? - 1917-1919 (?)	starosta Josef Filip
1919-1923	nezjištěno
1923-1927	nezjištěno
1927-1938 - ?	starosta Antonín Slaviček
1946	nezjištěno
? - 1950 - ?	předseda MNV Josef Táborský
1954-1960	nezjištěno

Roku 1848 byla zrušena funkce rychtáře a délka volebního období byla stanovena na tři roky.

Po vzniku ČSR se první volby do obecních samospráv uskutečnily v roce 1919. Poslední volby pak v květnu 1938.

Po 2.světové válce se první řádné komunální volby konaly v květnu 1946.

Po únorovém převratu v roce 1948 bylo volební období tříleté.

Jana Kubelka d. Slavičova

Podpis rychtáře Jana Kubelky, 1838

Rok 1911

Třetí vojenské mapování

Pozemková mapa

VEDENÍ OBCE - MANČICE SOUČÁSTÍ RAŠOVIC

1960 - 1964 nezjištěno
 1964 - 1971 nezjištěno
 1971 - 1976 nezjištěno
 1976 - 1981 předseda MNV Antonín Slaviček
 1981 - 1986 předseda MNV Petr Nevin
 1986 - 1990 předseda MNV Jaroslav Pařez
 1990 - 2006 starosta Jaroslav Pařez
 2006 - 2016* starosta Zbyšek Šaněk

Od roku 1960 volební období bylo prodlouženo na čtyři roky.

V roce 1968 se volby neuskutečnily, byly odloženy.

Po sametové revoluci zůstala délka volebního období čtyři roky.

* konec volebního období v r. 2018

Rok 1911

MANČICKÝ ZVON

První zvon byl v Mančicích pravděpodobně pořízen v roce 1884, kdy byla vystavěna kaplička Nanebevstoupení Páně.

Nedostatek barevných kovů za první světové války vedl k rekvizici zvonů (vymáhání a zabírání věci z moci úřední) - zvonovina obsahuje 78 % mědi a 22 % cínu. K masovým rekvizicím zvonů se přistoupilo až v r. 1916 podle státního nařízení z 8. srpna. Podle něj měly být zrekvírovány všechny zvony mladší r. 1600 (až na označené výjimky), přičemž z každého okresu měly být zrekvírovány alespoň 2/3 celkové hmotnosti zvonů. Druhá rekvizice podle nařízení z 22. 5. 1917 se vztahovala na všechny zvony, kromě těch s historickou či uměleckou hodnotou, signálních a zvonů menšího průměru než 25 cm. Měla následovat ještě třetí rekvizice v r. 1918, ale naštěstí válka skončila.

I zvonek v mančické kapličce byl určen k odevzdání státu (1917). Avšak z popudu Josefa Slavička z čp. 7 občané Alois Slaviček (čp. 7) a Josef Slaviček (čp. 30) zvonek v noci před provedením rekvizice odcizili. To ale neproběhlo hladce. Při tajném sundávání zvonku došlo k úderu srdce do těla a zazvonění probudilo obyvatele vesnice. Ti začali po „zlodějích“ střílet. Trojici se však podařilo uniknout a zvon pak zakopat pod kůlnu na pozemku tehdejšího starosty Josefa Filipa (čp. 6). Po válce byl v listopadu 1918 zvonek do kapličky vrácen.

Za druhé světové války došlo k rekvizicím zvonů v letech 1941 - 1942. V březnu roku 1940 vyšel v Německu zákon o čtyřletém hospodářském plánu na shromáždění neželezných kovů. Podle tohoto zákona měly být shromážděny bronzové zvony a měděné části budov z území celé Říše a poskytnuty jako materiál pro potřeby zbrojního průmyslu.

Mančický 20 kilogramový zvonek s nápisem Svatý Venzelslav, který přečkal 1. světovou válku, byl obci odebrán v roce 1942. Naposledy, na rozloučenou, se na něj zvonilo 8. dubna.

Po válce v roce 1948 byl u První moravské zvonárny Brno zakoupen za 3 400 Kčs zvonek nový. Sběrka mezi občany vynesla 5 200 Kčs a kmotry - mančická rodačka Růžena Dolejší z Uhlířských Janovic a Růžena Smrkovská z čp. 27 - darovaly 2 000 Kčs. Zvonek byl slavnostně vysvěcen janovickým farářem P. Michaellem Saláškem o pouti 9. května na jméno Svatý Václav.

Zrekvírované zvony za první světové války

ZAPOMENUTÁ RODAČKA

V Mančicích se 10. prosince 1852 narodila básnička Marie Janová, vlastním jménem Kůrková. V dobovém tisku (Posel z Prahy, Národní listy) se můžeme dočíst, že v roce 1873 byla zapsána do 2. ročníku, jako jedna ze tří studentek, Českého c. k. akademického gymnázia na Starém Městě v Praze. A rok na to v Praze v nemocnici (9. listopadu 1874), jako jen dvaadvacetiletá zemřela. Příčinou úmrtí bylo pravděpodobně infekční onemocnění tuberkulóza. Verše, které psala, vycházely v Ženských listech a Zlatých klasech.

Její osoba je zaznamenána mj. i v publikaci Ivana Wernische „Zapadlo slunce za dnem, který nebyl“ (Zapomenutí, opomíjení a opovrhování / Z jiné historie české literatury (léta 1850 - 1940)), Nakladatelství Petrov, Brno, 2000. V knize je nashromážděno na sedm set osmdesát básníků - pozapomenutých autorů, outsiderů. Každému z nich je věnován autorský medailon a nejzdařilejší báseň.

Zvonek

Ty známé bolné zvuky
po dávnu slyším lkáti -
neznámé v dětství muky
divoce cítím pláti.

Zní zvonek ke klekání
a bol mi duši trhá;
mně v paměť umírání -
mne k smrti lůžko vrhá.

Tak bilo srdce zvonku,
Kdy draží umírali,
Kdy naděje se ke sklonku
Sirotě ubíraly.

Květy, výtisk: 7.1871, str.25

Školské zprávy. České c. k. akademické gymnasium na Starém městě pražském navštěvovali koncem min. roku školního 474 tálci (451 veřejných, 23 soukromých). Těch tři šachy byly na gymnasiu ze soukromé studentky započty a sice v třetí třídě alť. Raf. Vocelkova z Prahy a alť. A. Bayerova z Vojtěchova, v třídě pak drobně alť. M. Kůrkova z Mančic. Ze táků veřejných obdrželi ku konci II. pololetí: vysvědčení první třídy a vyznamenání 88. vyznamenání první třídy 289. druhá

Literatura a umění.
* Úmrtí. V pondělí zemřela ve všeobecné zdejší nemocnici slečna Marie Kůrková. V časopisech byly svého času několikrát zprávy o slečně a její literární pokroch, bylť se oddala studiím gymnasiální a podrobila se s úspěchem psaným zkouškám. „Ženské Listy“ přinesly několik básniček od slečny Kůrkové (pseudonymem Janová).

K mimoriadné schůzi,
jež odbytí se bude dne 19. listopadu 1874 o 11 hodině dopoledne v místnostech c. k. komory v Praze, v Celetné ulici č. 40 norté.

Program.

- 1) Porada o rozlišení vadách při komisiariátu soudním.
 - 2) Usnesení o dopisu notářské komory dolnosaské, týkající se předlohy osnovy zákona o řízení při exekuci prodejem nemovitých i movitých statků.
 - 3) Návrhy dle §. 7. jednacího řádu pro kolegium notářské.
- Předsednictvo c. k. notářské komory.
V Praze, 7. listopadu 1874.

Hlavoce zarmoucení podáváme všem přátelům a známým smutnou zvěst, že dne 9. t. m. o 7^{1/2} hod. ránní zesnula slečna

Marie Kůrková (Janová).

Pohřební průvod vyjde dne 11. t. m. o 9. hodině ránní ze všeobecné nemocnice do státního nádraží, odkud do rodině svého depraena bude. 4514

Stěpán Zápotočský,
bývalý poručík.
Anna L. Bayerova,
přítelkyně zesnulé.

P. t. pány hudební skladatele,

kterí by ochotni byli své doposud neprovozané hudební skladby tanecní plesu obchodnictva pražského věnovati, smazně žádáme, aby je do 30. listopadu t. r. pod náš adresou v obchodnickém spolku „Merkur“ laaskavě odevzdali. 4488

Výbor
plesu obchodnictva pražského.

= Změna místnosti. =

K U L T U R N Í

MUDr. Anna Bayerová,
první státní lékařka v střední Evropě.

Píše JUDr. Michal Navrátil.

Když v letech 1872 přišel jsem do Prahy, abych věnoval se studiím, byl jsem žákem na akademickém gymnasiu na Starém městě pražském. Téhož roku byla v tercii A zapsána jako privatistka sl. Anna Bayerová z Vojtěchova a sl. Rafaela Vocelková z Prahy. V druhé latinské byla privatistka sl. Marie Kurková z Mančic. Všecky slečny obdržely na konci vysvědčení první třídy s vyznamenáním. V školním roce 1873–74 byla sl. Bayerová sama v IV.a a sl. Kurková v III.a.

MUDr. Anna Bayerová byla mladší dcerou J. Bayera, býv. mlynáře v Mlčeni, jenž před lety byl nájemcem Podolského pivovaru na Mělníce a jemuž patřil hostinec „U českého lva“ v Podolí. Slečna navštěvovala školu mělnickou, studovala pak v letech 1870–74 soukromé gymnasium akademické na Starém městě a od r. 1874 obecní střední školu na Malé straně. 30. listopadu 1881 nabyla hodnosti doktorské (Urbánkův „Věstník“ 1881). Potom odešla se na lékařskou fakultu do Curychu, později do Bernu ve Švýcarsku, kde 30. listopadu 1881 nabyla hodnosti doktorské. Do-

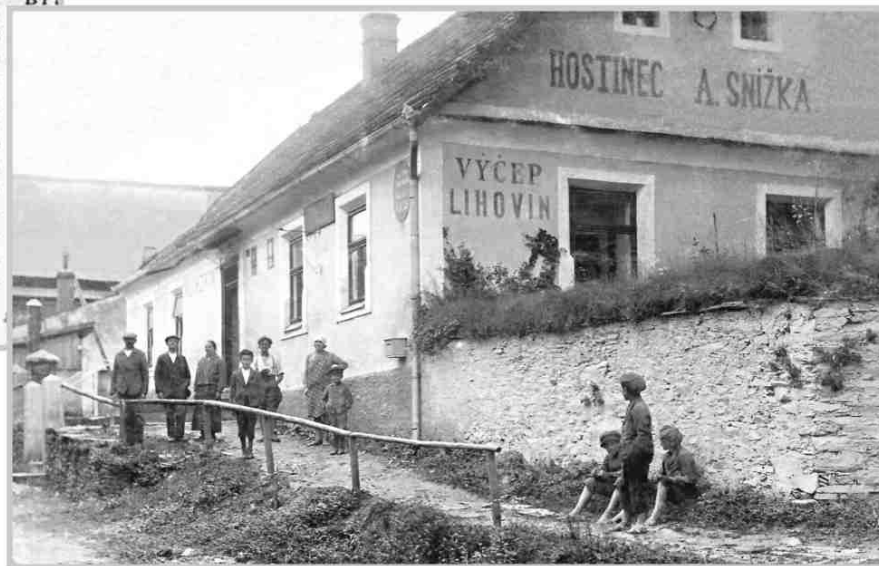
přel.
řizl.
dár

zůst
šeji
ve
jeji
kde
pora
koli
odei
a u
dě,
L. I
Bra

14. srpna 1316
700 let
14. srpna 2016

Rok 1928, hostinec v čp. 17

Ženský svět list paní a dívek českých 1926, č.19

HASIČI V MANČICÍCH

Sbor dobrovolných hasičů (SDH) byl v Mančicích založen 25. února 1887. Tehdy také vstoupil do župy č. 42 - Uhliřsko-janovické, jejímž byl i jedním z šesti zakládajících členů (Mančice, Onomyšl, Rataje nad Sázavou, Sázava, Uhliřské Janovice, Žandov).

Prvním starostou sboru byl František Urban a prvním velitelem Josef Urban (zároveň náhradník přísedícího v župě).

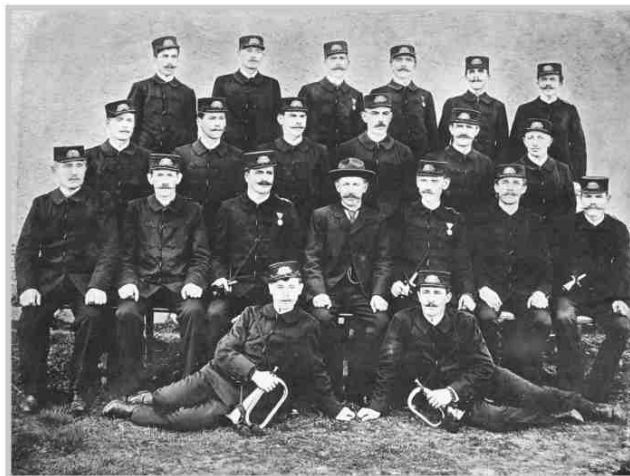
Při SDH existoval od roku 1941 také divadelní soubor. Nejméně pak do roku 1950 vystoupil s řadou divadelních a kabaretních představení, jak v Mančicích, tak i v okolních vsích - Jindicích, Onomyšli a Škvrňově.

Župa Uhliřsko-janovická vznikla přičiněním řídícího učitele Josefa Horálka z Rataj na Sázavou roku 1887. První schůze župy se konala 18. 7. 1886 v Ratajích n/S., ke schůzi ustavující došlo 15. května 1887 v Onomyšli. Zde 13 zástupců z jednotlivých SDH zvolilo župním starostou uvedeného Josefa Horálka. Jeho náměstkem se stal Rudolf Půst z Uhliřských Janovic, který byl současně pověřen i funkcí pokladníka. Členy župního výboru se stali:

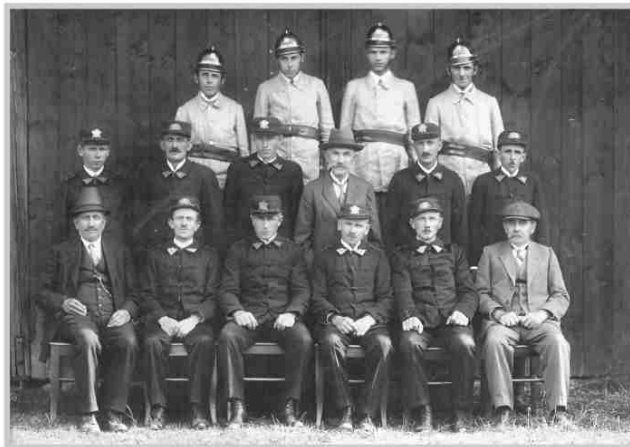
- Jan Chuchvalec, rolník z Onomyšle
- František Urban, rolník z Mančic
- František Zářecký, učitel ze Sudějova
- František Čihák, učitel ze Sázavy
- Josef Brunclík, učitel z Rataj nad Sázavou
- František Moravec, učitel z Uhliřských Janovic

A prvním župním inspektorem byl aklamací zvolen Josef Kavalier, majitel sklářských hutí v Sázavě.

Později, roku 1893, se v Mančicích uskutečnil VII. Sjezd župy.

Rok 1907

Rok 1931

Pochvalné vysvědčení.

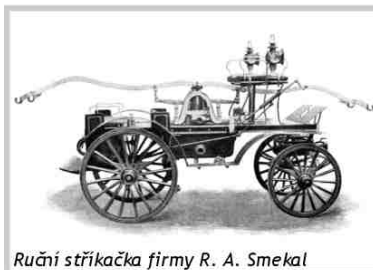
Nížepisani občané stvrzujeme, že dnešním dnem dodaná stříkačka p. Frant. Hallerem, pocházející od firmy Smekala vdova v Čechách u Olomouce na Moravě, na veškeré obtížné případy, jakož i co do hadic prozkoušena byla a stroji i hadice jakožto výborné výrobky se byly osvědčily, čímž veškerým obcím firmu Smekala vdova v Čechách u Olomouce na Moravě pro její solidní zboží a pana Frant. Hallera pro jeho správné, přímé jednání doporučujeme.

V Mančicích u Uhlířských Janovic,
26. dubna 1887.

Ve jménu celého obcenstva:

Jan Vlasák,
starosta.

6138

Ruční stříkačka firmy R. A. Smekal

Mančický sbor byl nejprve vybaven dvěma ručními stříkačkami - tzv. „berlovky“. Již začátkem roku 1887 obec zakoupila koněspřežnou čtyřkolovou ruční stříkačku s příslušenstvím od firmy R. A. Smekal. Motorovou stříkačku sbor získal až koncem 40. let minulého století. Pravděpodobně roku 1952, 3. července, byla zakoupena přenosná motorová stříkačka a hasičské auto.

- Rok 1878 - velký požár u Jana Vlasáka (čp. 12), zasahoval sbor z Uhlířských Janovic v počtu 8 členů se stříkačkou.
- V roce 1884 uhlířsko-janovický sbor byl při likvidaci požáru v Mančicích.
- Roku 1912 byly požáry v Rašovicích, Žišově a Mančicích, při nichž zasahoval SDH z Uhlířských Janovic.
- V červnu 1925 vyhořela usedlost Josefa Drábka, čp. 26.
- 11. července 1934 shořel dřevěný domek Františka Masopusta (pravděpodobně čp. 18).
- 22. července 1938 blesk zapálil stavení Josefa Pokorného (čp. 16), které vyhořelo.
- V roce 1950 SDH z Mančic zasahoval při požáru stodoly v Netušili.

* **Požár v Uhlířských Janovicích.** Dne 6. t. m. vypukl v Uhlíř. Janovicích požár, který dle všeho byl zločinnou rukou založen. Hostinec p. Al. Jílka krytý síndelem byl takofka jedním rázem v plameni. Požárem byly zachváceny a zničeny kromě hostince též stavení p. B. Federa a stáje p. Zelenky. Na místo požáru přikvapily záhy hasičské sbory z Uhl. Janovic, ze Stančovic, Mančic, Vavřince a Jindřic, které velmi obratně a razně hasení se ujal, v brzkou další šíření se požáru zamezily a tak velké nebezpečí odvrátily. Hostinský p. Jílek utrpěl škodu 10.000 zl. a jest pouze na 2.780 zl. pojištěn.

Národní politika 15.6.1900

Národní politika 18.7.1904

* **Velký požár v Onomyšlích.** „Podvysoké Listy“ sdělují: Minulou neděli v 9 hod. dopol. vypukl v Onomyšli ve stohu slatků p. Mašina oheň, jež přenesl vítr na stodolu a zničil ji s hospodářskými stroji, vozy a se vším, co v ní bylo. Pak byla požárem zachvácená stodola p. Al. Urbana a rovněž zničena. Stejný osud potkal hospodářskou usedlost p. F. Pospíšila, jemuž shořely obytné stavení, špýchar, stodola, hospodářské stroje, nábytek, prasnice a plece, a p. Pospíšil sám v ohlédce a na rukou popálen. Na to rozšířil se řádící požár na domky F. Brozka a Č. Urbana a na nedávno nově postavené stáje rolníka p. J. Zadrážila a na hospodářskou usedlost p. Trnky, kteréž vesměs zničil. Při strašném požáru působil místní sbor hasičský, pak přichvátaly shory z Košic, Rašovic-Netušil, Nepoměřic, Jindřic, Miletic, Sopotisk, Vidie, Mančic a Zandova. Statečný čin vykonal při ohni ták městanské školy R. Kmoch, který stál na stodole č. 90; skočil na hořící již místo, oheň udusil, ale pak spadl a zlomil si ruku. Při této příležitosti opět nutno poukázat k tomu, jak nebezpečno dělati stoly blízko stavení. Původ požáru zjištěn nebyl.

SDH Mančice zanikl - byl zrušen v roce 2001 pro nedostatek členů.

Z DOBOVÉHO TISKU

Národní listy 6.5.1861

— Z Indie, dne 30. dubna. Katastrální obce Indie, Křečovice, Miletiny a Manticie jmenovaly p. dra. Riegro a p. Palackého, historiografa království Českého, jednoláse čestnými občany.

— Dislokace zastupitelů farních škol státního okresu.

Národní listy 6.3.1873

sudek poroty českolipské a delegoval pro nové přelčení poroty v Litoměřicích. K přelčení dne 20. března budou obeláni co svédkové pp. Karel Tama, člen redakce „N. L.“ a Václav Metlický, metteur-en-pages našeho listu.

— Volby do školní rady. Obecní zastupitelstva příslušných obcí Indie, Křečovic a Manticie vykonala volbu do místní školní rady. Předsedou jest p. Jos. Vřdra, místopředsedou p. J. Petránek, hostinský z Indie. Členové jsou pp. Urban z Křečovic a Šmid z Manticie; náhradníky pp. J. Bilek a J. Myskovský z Indie. Přední starost místní školní rady té bude, aby jednotřídní škola co nejdříve v dvoutrídni se proměnila.

— Petiční ruch na Moravě. Dosavadní výsledek petičního ruchu na Moravě jest tento: 1. V hejtmáuství hustopečském podalo petice 13 obcí. Důvěrníci: Josef Wurm a Ed. Kornal. Největší zastoupen jest sousední okres Kloboucký, okres kutnohorský má nejvíce podatelů ani jediný petice.

Národní politika 23.1.1902

při korařské uplné odumřel a utrávno saltem. Nym putuje z kriminálu do kriminálu.

* Neštěstí v kamenném lomu. Před několika dny zaměstnán byl dělník Jan Fanta v lomu p. Urbana v Manticie (okres Uhltřské Janovice) lámáním kamene. Z neznámé dosud příčiny utrl se náhle kus skály a dělník do pul těla zasypal, při čemž pterážena mu levá noha v herci. Zraněný dopraven byl do okresní nemocnice v Hoře Kutné.

* Zabit při práci v dole. Z Falknova se oznamuje: V sobotu na 3. hodině v noci byl v dole

Národní politika 18.2.1902

one opuzen mel. zmlzey nocn jest prostredni slabe postavy, na sobě mel dlouhy tmavý zlmnik, plstény klobouk a šněrovací botky. Kdo by nějaké záprvy o zmizelém podati mohl, nechť tak učiní u obecního úřadu neb rodičům.

* Zemřel v nádražní čekárně. Z Kutné Hory. (Přv. zpr.) V sobotu přišel do čekárny zdejšího nádraží Antonín Vojta, rolník z Manticie u Uhltřských Janovic. Čekal až se pokladna otevře a přecházel po čekárně. Pojednou počal se potáceti, skácel se k zemi a okamžitě byl mrtve. Jak lékařsky bylo zjištěno, raněn byl mrtvicí.

* Chlapee se utopil. Z Uhltř. Janovic. (Přv. zpr.) V obci Vavřinci v okresu uhltřsko-janovickém klouzali se v těchto dnech na slabé zamrzalém rybníku školáci. mezi nimiž nalezl se také Antonín Šimon ze

Národní listy 15.6.1905

racene pestování jich národnosti na všech místech hlavně však také v hlavním a sídelním městě Vidni?

Poslance dr. Pacák a spol. podali tento pilný návrh, týkající se škod, způsobených v obcích okresu uhltřsko-janovického a kutnohorského, následkem krupobití dne 6. a 7. června 1905.

Obce okresu uhltřsko-janovického a obce s tímto okresem hranicící z okresu kutnohorského byly 6. a 7. června 1905 zvláště prudkým krupobitím postiženy — krupobití toto láhlo se od uhltřsko-janovické na hranice kutnohorské a byly jím postiženy následující obce: Žandov, Pivnisko, Králce, Sudějov, Junovicšá Lhota, Nespěšice, Božice, Losiny, Tlučeň — obce v okolí Čestina, Rašovice, Uhltřské Janovice, Jindice, Mančice, Zirov, jakož i obce, jež sežením dále zjištěny budou. Krupobití trvalo celou hodinu a značilo obilí po většině, zaplavilo louky, krmivo zničilo úplně a pole rozervalo.

Kroupy velikosti vláského ořechu křice posltily stromovy a vymlátily okna obydlí lidských.

To stalo se 6. června.

Dne 7. června t. r. uřilo, aby neštěstí bylo dovršeno, nové krupobití a průtrž mračen a šly tímž směrem a zničily vše, co den před tím zničeno nebylo.

Obce, o které se jedná, jsou vesměs chudé obce, minulá léta byly postiženy různými elementárními neštěstími, loni trpěly velmi suchem a obdržely vzor tomu jen nepatrné subvence.

Činíme následující návrh:

Slavná sněmovna račiž se usnesí:

I. C. k. vláda se vyzývá, aby krupobitím a průtrž mračen dne 6. a 7. června t. r. v obcích okresu uhltřsko-janovického a kutnohorského způsobených škody s největším urychlením dsa vyšetřiti, vyzádala si čestný úvér a tento obcím subvencemi, půjčkami atd. výpomoc poskytla.

II. Ve formálním ohledu se navrhuje, aby tento návrh vedle čl. 42 jedn. řádu projednán byl s veškerým zkrácením a aby vedle čl. 31 j. r. bez prvního členu předložen byl nouzovému výboru.

Posl. dr. Heller podává pilný návrh, aby obcím Hořany, Petičany, Kloučov a Tebešovice v okresu českobrodském, kteréž dne 6 a 7. června krupobitím

Národní listy 22.3.1906

Telefonické a telegraf. zprávy „Národních Listů“.

Projevy dru. Pacákovi.

Z Vidně, 21. března. Předsedu Klubu poslanců českých dra. Pacáka došly projevy důvěry z obcí Kacova, Sázavy a Manticie.

Dr. Kramář a dobročinný spolek sořijáký.

Z Vidně, 21. března. Poslanec dr. K. r.

SEZNAM ZDROJŮ A POUŽITÉ LITERATURY

- BENEŠ František Berní rula sv. 10, Kraj Čáslavský I, 1953
- DOBÍHAL Alois Uhlířské Janovice, s. 9
- EMLER Josef O zbytcích desk zemských v r. 1541 pohořelých 1870 s. 17
- EMLER Josef Pozůstatky desk zemských království českého r. 1541 pohořelých 1870
- HRBKOVÁ Lucie Kraj bez dějin, regionální dějiny Uhlířsko-janovicka ve výuce na základní škole 2013
- JEDLÁNEK Fr., Antonín, Hřbitovní kniha hřbitova v Uhlířských Janovicích, revize č. 1, květen 2007, přepis do digitální formy Vladimír Vojta
- PELIKÁN Václav
- LEDR Josef Dějiny města Uhlířských Janovic, Kutná Hora 1909
- OTTO Jan Ottův slovník naučný: Ilustrovaná encyklopedie obecných vědomostí
- PALACKÝ František Archiv český čili Staré písemné památky české i moravské, sebrané z archivů domácích i cizích. díl 1, 1840
- PALACKÝ František Archiv český čili Staré písemné památky české i moravské, sebrané z archivů domácích i cizích. díl 2, 1842 s. 337 - 338
- PALACKÝ František Archiv český čili Staré písemné památky české i moravské, sebrané z archivů domácích i cizích, 1844 s. 308
- PALACKÝ František Popis Království českého, 1848
- REZEK Antonín Sborník historický, Historický ústav (Československá akademie věd) 1885
- SEDLÁČEK August Hrady, zámky a tvrze království českého s. 318
- ŠAFRA Josef Umělecké památky a lidová slovesnost na Uhlířsko-janovicku 2011
- ŠIMEK Tomáš Hrady, zámky a tvrze v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, díl VI. východní Čechy 1989
- VLASÁK Antonín Norbert Okres Uhlířsko-janovický v Čáslavsku, Tábor 1885
- ŠOUREK Mojmír Historie hasičstva na Kutnohorsku, <http://www.sdh-ndvory.com>
- ZAVADIL Antonín Kutnohorsko slovem i obrazem II, Kutná Hora 1914
- Codex juris Bohemici s. 5 - 6
- Historický lexikon obcí České republiky 1869 - 2011, ČSÚ, 2015
- Pamětní kniha obce Mančice od roku 1927, opis z roku 1977 od Čeňka Havlíčka
- Sbor dobrovolných hasičů Uhlířské Janovice - Výročí 140 let, 1873 - 2013
- VHÚ Praha
- <http://archivnimapy.cuzk.cz/>
- <http://www.cuzk.cz>
- <http://ebadatelna.soapraha.cz>
- http://jsonpedia.org/annotate/resource/html/cs:Jan_Roh%C3%A1%C4%8D_z_Dub%C3%A9
- <http://kramerius.nkp.cz/kramerius/Welcomedo;jsessionid=CB7488C8AAA56E93794E313194B61>
- <http://uj.euweb.cz/index.php?page=ujhistory.php>
- http://www.soupisamatek.cz/arl-kcz/m-cs/detail-kcz_un_auth-0003287-Tvrz-Mancice/?iset=2&disprec=2

MANČICE u RAŠOVIC
dříve MANČICE KOZÍ
700 let

Sestavil:

Josef Drahorád, Rašovice

Fotografie:

archiv Stanislava Olta, Uhlířské Janovice

sbírka VHÚ Praha

Vydáno nákladem obce Rašovice u příležitosti výročí 700 let od první písemné zmínky o obci Mančice.

Publikace neprošla jazykovou úpravou.

Vyšlo: červen 2016